

1889-1942

NOVADNIEKAM

KĀRLIM

DŪNIM

130

Grāmatu izdevējs **Kārlis DŪNIS** (1889.–1942.) ar brāli Jāni Dūni Valmierā sāka grāmatu izdošanu. Kad brāli iesauca 1.pasaules karā, K.Dūnis vadīja viņa grāmatu veikalu un spiestuvi. 1919. gadā Cēsīs viņš atvēra savu grāmatnīcu un spiestuvi Rīgas ielā 20. Pēc tam nopirka namu Rīgas ielā 37, kur ierīkoja tipogrāfiju, grāmatu sietuvi, veikalu un nolikta-vas. Iespiedis Viļa Plūdoņa, Edvarda Treimaņa-Zvārguļa, Andreja Upīša, Eduarda Veidenbauma un citu autoru darbus, kalendārus, pastkartītes, laikrakstus, sīkiespiedumus. 1941.gada 14. jūnijā apcietināts, gājis bojā spaidu darbu nometnē Sverdlovskas apgabalā Krievijā.

Atcerēsimesies Kārli Dūni

DACE TABŪNE

Pirms 110 gadiem Valmieras apriņķa Ozolu pagastā piedzima Kārlis Dūnis - vēlākais grāmatu tirgotājs un izdevējs Cēsīs. Grāmatnieka darbību Kārlis Dūnis uzsāka 1915./16. g. mijā Valmierā kopā ar brāli Jāni. Ap 1919. g. Kārlis atvēra savu veikalu un spiestuvi Cēsīs, Rīgas ielā 20.

1920. gados K. Dūnis iegādājās jau apbūvētu gruntsgabalu Rīgas ielā 37, kur ierīkoja tolaik plašāko tipogrāfiju un grāmatu veikalu Cēsīs. Kopā ar dzīvojamo māju Valņu ielā 26 (tagad Rīgas iela 37) Dūņiem piederēja piecas ēkas. Līdz mūsu dienām saglabājusies vairs tikai dzīvojamā māja, kuru kopā ar daļu no gruntsgabala atguvuši Kārļa Dūņa bērni Mirdza un Kārlis. Diemžēl no kādreizējās godības palikušas vairs tikai sienas.

Kad 1941. gada 14. jūnijā Dūņu ģimeni izsūtīja, māja tika izdemolēta. Cēsnieki Mirdzai stāstījuši, ka 1941. gada vasarā Dūņu pagalmā kaudzē sasviesta bijusi ģimenes lielākā bagātība - grāmatas un gleznas. Apkārtējie iedzīvotāji naktī gājuši šo to savākt, lai paglābtu no iznīcības.

Cienījamie cēsnieki! Varbūt jūs vēl tagad glabājat kādu no Dūņu ģimenes lietām? Kārļa Dūņa meita Mirdza

Kārlis un Alma Dūņi ar bērniem Mirdzu un Kārli 1932. gadā.

iecerējusi ar Cēsu muzeja palīdzību vienā no atgūtajām telpām iekārtot piemiņas istabu savam tēvam. Darbs jau uzsākts. Materiālu par K. Dūņa dzīvi un darbību nav mazums, tomēr trūkst priekšmetu, kuri vēstītu par grāmatnieka klātbūtni, kurus būtu skatījušas viņa acis, skārušas viņa rokas.

Ja pie jums glabājas fotogrāfijas

(Dūņu ģimenes lielais albums), grāmatas, gleznas, sadzīves priekšmeti vai mēbeles, K. Dūņa meita Mirdza labprāt ar jums tiktos. Pateicība par saglabāšanu varētu būt arī atlīdzība naudā.

Mirdza dzīvo Rīgā, tādēļ interesentus lūdzu zvanīt uz Cēsu vēstures un mākslas muzeju, tālrunis 4122615, 4121772. □

Kārlim Dūnim - 110

DACE TABŪNE

Pagājušajā nedēļā Cēsīs, Rīgas ielā 37, atklāja Kārļa Dūņa piemiņas istabu.

Oktobra sākumā Cēsu vēstures un mākslas muzejā ieradās neparasti vitāla un apņēmības pilna kundze, kura stādījās priekšā kā grāmatizdevēja Kārļa Dūņa meita Mirdza Kalnozola. Muzeja darbiniekiem tika izteikts priekšlikums kopīgi iekārtot nelielu piemiņas ekspozīciju K. Dūnim. Nespēdami pretoties Mirdzas personības šarmam, ķērāmies pie darba. Ar laikraksta "Druva" starpniecību griežāmies pie vecajiem cēsniekiem ar aicinājumu piedalīties. Diemžēl atsaucības nebija. Bet ekspozīcija ir, un Mirdza Latvijas valsts 81. gadadienu sagaidīja ar veltīti tēvam - piemiņas istabas atklāšanu.

Cēsu vēstures un mākslas muzejā glabājas bagāts materiālu klāsts par grāmatnieka Kārļa Dūņa darbību Cēsīs, bet līdz šim trūka ziņu, kas raksturotu K. Dūni kā personību. Šo balto Cēsu vēstures lappusi tagad aizpildījusi viņa meita Mirdza. Ar viņas stāstījumu vēlos iepazīstināt arī cēsniekus.

Kārlis Dūnis dzimis 1889. gada 11. oktobrī Valmieras apriņķa Ozolu pagastā drēbnieka Jura (1860. - 1915.) un Kristīnes (1865. - 1913.) ģimenē. 1891. g. 23. jūlijā piedzima otrs dēls Jānis. Ap 1900. gadu ģimenē pārcēlās uz dzīvi Valmierā, kur vecāki nodarbojās ar maizes cepšanu un tirdzniecību, bet dēli guva izglītību. Kārlis izglītību turpināja Rīgā, kur mācījās grāmatvedību. Rīgā viņš satika arī nākamos dzīvesbiedrus Almu Dvareli (1895. - 1985.) no Elejas.

Grāmatizdevēja darbību K. Dūnis uzsāka Valmierā kopā ar brāli Jāni, bet ap 1918. - 1919. g. kopā ar sievu pārcēlās uz Cēsīm un atvēra savu

veikalu un spiestuvi Rīgas ielā 20. Dūņi kādu laiku dzīvojuši Vaļņu ielā 11, bet, kad 1923. g. piedzīmusi Mirdza, ģimene dzīvojusi daktera Vanadžina mājā.

20. gados K. Dūnis iegādājās namīpašumus Rīgas ielā 37, kur lielākās ēkas otrajā stāvā ierīkoja plašu tipogrāfiju un grāmatu sietuvi, bet pirmajā stāvā veikalu un noliktavas. Vienu no K. Dūņa namiem irēja "Cēsu Avīzes" izdevējs Ernests Dubavs. Tur bija arī E. Dubava grāmatu un mūzikas instrumentu veikals. Pagalma ēkā atradās cinkogrāfija (tajā strādāja brāļi Maļuškini) un divas istabas, kurās dzīvoja gruntsgabala sēmnieks. Vēl bija gara vienstāva ēka, kurā atradās malkas šķūnis, veļas mazgātava un telpas, ko irēja skārmis. Tur taisīja desas - sākumā "Bekona eksportam", vēlāk Dzirneklim. Turpat blakus bijusi arī dzīvojamā māja. Mirdza atceras, ka tā ievērojami paplašināta un, kad 1931. gada 4. martā piedzima Mirdzas brālis Kārlis, viņa kristības svinētas vienlaicīgi ar jaunuzceltās mājas daļas iesvētīšanu. Ne pirms, ne pēc tam citus celtniecības darbus Mirdza neatceras. Kara laikā ēkas nopostītas, palikusi tikai dzīvojamā māja. Tur arī iekārtota grāmatniekam veltītā ekspozīcija.

Kārļa Dūņa nopietnākais mūža devums ir izdevējdarbība, Cēsu muzejā glabājas 44 K. Dūņa izdotās grāmatas. To vidū plaši pārstāvētas mācību grāmatas un lielā skaitā lugas bērniem un pieaugušajiem. Kā vērtīgākie izdevumi atzīmējami E. Veidenbauma kopoti raksti E. Treimaņa - Zvārguļa sakārtojumā, izdoti 1920. g., un E. Treimaņa dzejoļu krājums "Svešumā", 1920. gadā. K. Dūnis iespiedis un arī izdevis dažādas kalendārus, pastkartes un avīzes. Cēsu muzejā glabājas K. Dūņa iespiestās avīzes "Cēsu Balss" (1927. g.) un "Cēsu Avīzes" (1932. - 1934.).

Alma un Kārlis Dūņi 1941. gadā.

K. Dūņa tipogrāfijā iespiestas arī teātra izrāžu, koncertu un citu saviesīgu pasākumu afišas un programmas, baznīcas dziesmu lapiņas, kristību un iesvētīšanas dienu piemiņas kartes, ielūgumi, ieejas kartes, vizītkartes, dažādas veidlapas u. c.

Veikalā K. Dūnis tirgoja grāmatas un kancelejas preces. Mirdza atceras, ka tēvs katru nedēļu ar vilcienu braucis uz Rīgu pasūtīt precī. Kad Mirdza paaugusies, arī viņa varējusi braukt līdzī. Labāk gan viņas atmiņā saglabājušies izbraucieni kopā ar tēvu uz Ķemeriem pēc tam, kad darba darīšanas Rīgā bijušas pabeigtas. K. Dūnis grāmatas pasūtīja pie Valtera un Rapas, Kukura, Jessena u. c. Pie Benjamiņa pasūtīja arī kancelejas preces. Rīgā pasūtīto precī "uzlika" uz dzelzceļa, un tā koka kastēs "nāca" uz Cēsīm. No vilciena precī uz noliktavu veda smagais ormanis Liepa. Kārlim Dūnim sava auto nav bijis, toties brālim Jānim Valmierā

piederējusi vieglā mašīna. Ar to brāļi braukuši uz Leipcigu, Igauniju, Somiju.

K. Dūnis bija liels teātra un mākslas mīļotājs. Muzejā glabājas vairāki desmiti viņa iespiesto teātra afišu, kā arī dokuments - Cēsu pagasta pamatskolai adresēta Cēsu Viesīgās biedrības Cēsu teātra administratora E. Rozentāla parakstīta vēstule. Tajā uzzinām, ka K. Dūņa grāmatu tirgotavā notikusi teātra biļešu iepriekšpārdošana.

30. gados Cēsīs sevišķi rosīga bijusi mākslas dzīve. Viesīgās biedrības zālēs izstādījušies mākslinieki no visas Latvijas. K. Dūnis savā mājā atvēlējis telpas, kurās mākslinieki izstāžu starplaikos turēja savas glezšanas. Par šo pakalpojumu mākslinieki viņam dāvinājuši savus darbus. Mirdza atceras, ka divās viņu dzīvojamās istabās visas sienas bijušas ar brāļu Brencēnu, A. Petrova, k. Sutas u. c. autoru gleznām, k* arī J. Rozentāla un J. Purviša darbi.

Spilgtā Mirdzas atmiņā palicis rakstnieks un tulkotājs Diženajo Bernhards, kurš bijis "šausmīgi netīrs un neakurāts", bet pratis spēlēt klavieres. Tad nu viņš svētdienas rīta pusē nācis pie Dūņiem un nospēlējis kādu gabalu, par ko prasījis latīņu. To viņš arī allaž dabūjis. (Diženajo Bernhards apbedīts Bērzaines kapos blakus grāmatizdevējam J. Ozolam.) Īpašs siltums Mirdzas balsī ieskanas, pieminam Cēsu 1. pamatskolas rokdarbu skolotāju Alvīni Ķieģelnieka jaunkundzi. Viņa palīdzējusi Dūņu ģimenei izdzīvot smagajos izsūtījuma gados Krasnojarskas novadā. Ķieģelnieka jaunkundze vienīgā uzdrošinājusies sūtīt viņiem naudu. Viņa dus Liepas kapos, un Mirdza kopj viņas kapu.

Ķieģelnieka jaunkundze šuvusi Cēsu biedrībām karogus. Var jau būt, ka arī kāds no tiem karogiem, ko glabā Cēsu muzejs, ir viņas roku darinājums.

Ierasto dzīves ritmu 1940. gada vasarā pārtrauca krievu okupācija. K. Dūņa īpašums tika nacionalizēts, bet ģimene 1941. gada 14. jūnijā izsūtīta. K. Dūnis aresta brīdī nebija mājās, bet, cerēdams būt kopā ar ģimeni, pats pieteicās varasvīriem. Diemžēl par viņa turpmāko likteni Mirdzai zināms vienīgi tas, ka tēvs miris Sverdlovskas apgabalā slimnīcā 1942. gada 28. oktobrī.

Mirdzas māte Alma un brālis Kārlis no izsūtījuma atgriezās 1957. gadā un palika dzīvot Rīgā. Mirdza kopā ar vīru Rolandu Kalnozolu atgriezās 1960. gadā. Mirdza līdz aiziešanai pensijā 1978. g. strādāja par grāmatvedi rūpnīcā VEF. Tagad viņa apbraukājusi vai pusi pasaules, apciemojot savus jaunības dienu draugus un draudzenes. Mirdza ir enerģiska un dzīvespriecīga kundze. Šķiet, nekas vēl viņai nav par grūtu. □

Atklāj Kārļa Dūņa piemiņas istabu

VERNERS RUDZĪTIS

Trešdien Cēsīs, Rīgas ielas 37. namā, atklāja piemiņas istabu Kārlim Dūnim - grāmatu izdevējam un tirgotājam.

Istabu par personīgajiem un draugu saziņotajiem līdzekļiem iekārtojusi Kārļa Dūņa meita Mirdza Kalnozola. Tā ir pirmā šādi izveidota piemiņas istaba Cēsīs. Piemiņas istabu noformējis mākslinieks Dainis Andersons.

Piemiņas brīdī Mirdzas kundze teica: "Tēva kapa vieta Sibīrijā nav zināma. Pat ziedīņu uz tā nav iespējams nolikt. Tikai gadu un četrus mēnešus viņam izdevās izdzīvot ieslodzījumā. Bēres tēvam nevarējām sarīkot, pieminekli uz kapa uzcelt arī nē. Lai tad šī istaba ir vienīgais piemineklis tēva atcerei."

Istabas iekārtošanā daudz palīdzējuši Cēsu muzeja ļaudis, īpaši Dace Tabūne. Gandrīz visi muzejnieki arī piedalījās istabas atklāšanā. Pateicībā par muzejnieku lielo ieinteresētību Kārļa Dūņa piemiņas saglabāšanā Mirdza Kalnozola visas fotogrāfijas, kuru kopijas izmantotas vitrīnās, atdevusi muzejam.

Kādreizējā Kārļa Dūņa grāmatveikala darbiniece Daina Vildere stāstīja par darba gaitām un Dūņu ģimeni: "Kārļa Dūņa kundze Alma

Cēsu muzeja speciāliste Dace Tabūne (no labās) pasniedz Mirdzai Kalnozolai muzejnieku rakstu krājumu "Cēsu novada vēsture".

bija ļoti labestīga, pats grāmatizdevējs - humora pilns. Satikām labi, bet saņēmām arī aizrādījumus un piezīmes." Cēsīs dzīvo vēl divas Kārļa Dūņa firmas darbinieces - Emma Bite un Millija Kārklīņa.

Mūsu novadnieces rakstnieces Ainas Vācres dzīvesbiedrs Guntis Vāvere novēlēja, lai šajā istabā nākotnē daudz interesentu.

Kārļa Dūņa piemiņas istaba atrodas namā, ko atguvuši viņa bērni.

Vismaz pagaidām tai nebūs noteikts apmeklēšanas laiks. Domājams, ka interesenti drīz uzzinās, kā pieteikt istabas apmeklējumu. □

FOTO DAINIS SAULĪTIS

■ Grāmatizdevēja Kārļa Dūņa veikals.

■ Tāds bija skats uz Cēsīm trīsdesmitajos gados. Attēlā skaidri redzamā trīsstāvu ēka ir grāmatizdevēja Kārļa Dūņa nams Rīgas ielā nr. 37. Skats uz ēku no Valņu ielas puses.

Meitene no Amatnieku ielas

REGĪNA ORBIDĀNE

Ja šai ielai, kas veidojās gad-simta sākumā toreizējā pilsētas nomalē, nosaukumu piešķirtu šodien, iespējams, ka tas skanētu daudz smalkāk, piemēram, Profesionāļu iela. Taču būtība no tā nemainītos. Šajā vietā viens pēc otra auga vienstāva namiņi, tik pamatīgi būvēti, ka

Elmīne Bērziņa 30. gadu beigās.

pēc vajadzības varēja droši celt arī otru stāvu. Ar laiku tā notika. Šos namus cēla īsti sava amata pratēji, un katrā no tiem ar savu ģimeni dzīvoja viena vai pat vairāku amatu meistars - galdnieks, namdaris, kurpnieks, skārdnieks, drēbnieks, mūrnieks, kamīnumeistars, kalējs vai podnieks.

1920. gadā Amatnieku ielā 5 mūrnieka Bērziņa ģimenē piedzima meitiņa, kuru nosauca par Elmīni. Arī viņas mūžs ritēja pēc šīs ielas tikuma - agri apgūt amatu un visu dzīvi vadīt priekā, ko dod paša prasme un veikums.

Toreiz Cēsīs daudzu meiteņu sapnis bija strādāt konfekšu vārīšanas uzņēmumā, kas atradās Pils ielā: salds darbiņš - tin krāsainos papīriņos "Gotiņas" vai karamelītes un našķējies no rīta līdz vakaram. Taču Elmīnei šāds darbs nebija pa prātam. Viņa vēlējās apgūt amatu, vienalga cik grūtu, bet amatu.

Reiz, saņēmusi dūšu, Elmīne uzkāpa **Dūņa kunga** vadītajā grāmatspiestuvē (nu šī nama vairs nav, to sagrāva Otrā pasaules karā). Ēkas pirmajā stāvā bija kancelejas preču tirgotava, bet otrajā - dunēja, klabēja iespaidmašīnas, skanēja burtliču un iespaidēju balsis, darba virsvalkos šurpu turpu steigās nopietni vīri. Meitene apmulsā no šīs trokšņainās

un kustīgās pasaules, taču, pār-varējusi nedrošības mirkli, viņa iegāja Kārļa Dūņa kabinetā.

Viņam vajadzēja cilvēku iespaidēja darbam pie tipogrāfijas mašīnas, taču, uzmetis skatienu meitenes trauslajam augumam, Dūņa kungs vilcinājās ar savu atbildi. Visu izšķīra Elmīnes drošās, apņēmības pilnās acis, un Dūņa kungs īsi noteica: "Labi!"

Kopš tās dienas jau pagājis sešdesmit viens gads... Elmīnes kundze ar gaišu smaidu atceras, kā Dūņa kungs viņumācījastrādātpieiespiedmašīnas, stingri raudzīdamies, lai meitenes garās bizes būtu cieši apvītas ap galvu un nosegtas ar lakatiņu:

"Mašīnas nejoko. Vienā mirklī ap-tīs ap valci un noplēsīs bizes ar visu ādu," viņš atbildēja uz meitenes jautājošo skatienu. Vārdi likās bezgala bargi, taču grāmatspiestuves īpašnieks nebija ne strādnieku "iz-sūcējs", ne "verdzinātājs". Viņš nestaiģāja pa telpām, uzmanīdams, vai tikai kāds neslinko, bet mierīgi darīja pats savu darbu kantorī, jo zināja, ka var palauties uz katru cilvēku uzņēmumā. Arī Elmīne drīz vien te jutās kā savējā.

It kā tas viss būtu piedzīvots nupat - vakar. Elmīnes kundze stāsta par Dūņu namā kopā svinētiem svētkiem. Sevišķi skaisti te bija Ziemassvētki un Lieldienas. Katram tikusi arī kāda vērtīga dāvana.

Karš divreiz pārdrāzās pāri arī Cēsīm. Sagrāva Dūņu namu. Grāmatspiestuves mašīnas, kuras izdevās salabot, vēl ilgi kalpoja tipogrāfijā Gaujas ielā. Tur līdzpataizēšanai pensijā aizritēja arī Elmīnes kundzes mūža gadi.

Visu dzīvi viņa bija nostrādājusi amatā, ko viņai iemācīja Kārlis Dūnis. Vēl šodien - nu jau 80 gadus vecā kundze nespēj novaldīt asaras, stāstot par to, kā 1941. gada jūnijā izsūtīja uz Sibīriju Dūņa ģimeni un arī Kārli Dūni. Pārējie atgriezās, bet viņam tas nebija lemts... □

Šajā namā Rīgas ielā 37 atradās Kārļa Dūņa grāmatspiestuve.

Par Cēsīm pirms pusgadsimta

Lai zinātu, kurp ej, ir jāzina, no kurienes esi nācis. Kas vairs diskutēs par to, ka ir jāizzina savas dzimtas, tēvamāju, novada vēsture. Bet kā to darīt, kā pētīt, kā apkopot iegūtos materiālus? Par to, atzīsimies, maz domāts. Un viennozīmīgu recepti neviens nedos, taču ir apkopojama jau uzkrātā pieredze.

Lūk, piemērs, kā pirms piecdesmit gadem propagandēts Cēsu novads (skat. attēlus). Visu šo kabatas formāta kalendāriņa (apm. 6×11 cm) 32 lapaspušu

saturu te neuzskaitīt. Tur minētas galvenās valsts iestādes, bibliotēkas, muzeji, skolas, bet pats interesantākais — uzskatāma, konceptīva novada vēsture, minot nozīmīgākos notikumus arī ārpus Cēsīm (lūk, 1212. par seno Autini sāk valdīt Pliškavas kņazs Vladimirs, no kā arī ceļas Valmieras vārds).

Jūs teiksiet, ka šis bezmaksas izdevums bērniem ir kalpojis K. Dūnīm par privātuzņēmuma «Grāmatu un rakstāmlietu tirgotavas, grāmatu spiestuves un sietuves» reklāmu peļņas

Bezmaksas izdevums

SKOLNIEKU KALENDARS

1937. 38. m. g.

Izdevis **K. Dūnls, Cēsis**,
Rīgas ielā 87, tālr. 56.
Grāmatu un rakstāmlietu tirgotava,
grāmatu spiestuve un sietuve.

Jāņa Briesmīgā iebrukšanu Livonijā Cēsis zaudēja savu nozīmi 1559. g. tā tiek no krievu kapulkiem nodezināta. 1561. g. Cēsis krita poļu rokās. 1577. g. Jāņa Briesmīgais ieņem Cēsis, lai nekristu naidnieku rokās 300 cēsnieki — pils aizstāvji, līdz ar seviem piederīgiem, ieslēdzas pili un uzspēr pili gaisā, tā arī paši aiziedami bojā. Pēc miera noslēgšanas 1592. g. Cēsis top katoļu bīskapa rezidence. Zviedru laikos Cēsis iēno dabūja valstskancelers grāfs A. Oksensjērn. 1671. g. Cēsis nodeg. Ziemeļu kara laikā Cēsis krita no viena ienaidnieka rokām otrās, līdz kamēr 1703. gadā krievi tās galīgi izpostīja. Pēc tam arī Cēsan pils mūri vairs netiek atjaunoti. 1747. g. krievu ķeizariene Elizabete atdāvina Cēsis grāfam Bestoževam-Rjuminam 1748. g. Cēsis atkal nodeg. 1777. g. Cēsu pili iegūst grāfs Siverss, kas daļu no pils atjauno. 1816. g. Cēsis bija tikai 900 iedzīvotāji, un 300 plate ar 608 iedzīvotājiem. 19. g. s. Cēsis strauji uzplauka, to sevišķi veicināja jaunais Rīgas-Valkas dzelzceļš. 22. jūnijā 1919. g. pie Cēsīm tika sakauta vācu karaspēks, caur ko likta pamats mūsu valsts atbrīvošanai no svešinieku jūga. Atcero-

ties šis kaujas 1924. g. tika atklāta Brīvības piemineklis.

Chronoloģisks pārskats.

- 1160. dāgi dibina baznīcu pie Kolka raga Kurzemē.
- 1184. pie Daugavas ierodas pirmie vācu tirgotāji.
- 1201. dibināta Rīga.
- 1212. par seno Autini sāk valdīt Pliškavas kņazs Vladimirs, no kā arī ceļas Valmieras vārds.
- 1224. dibinātas Cēsis.
- 1279. tiek minēta Latvijas sarkanbaltā sarkanais karogs.
- 1293. dibina Valmieras baznīcu un bruņinieku pili.
- 1293. dibina Cēsu Sv. Jāņa baznīcu.
- 1323. pirmo reizi tiek minēts rakstos Valmieras vārds.
- 1525. Reformācijas sākums Valmierā.
- 1585. iznāk pirmā drukātā latviešu grāmata.
- 1622. zviedri iekaro Valmieru.
- 1626. dibināta Cēsu I. pamatskola.
- 1628. zviedri dāvina Valmieru grāfam Akselim Oksensjērn.
- 1671. Cēsis nodeg.

palielināšanai, ka jau buržuāziskajā sabiedrībā. Bet vai tad arī mūsu sabiedrībā nav vajadzīga reklāma un peļņa? Kaut vai tikko dibinātajiem kooperatīviem. Bet vai nu visu sākšim tikai peļņas dēļ vien darīt, kapelkas skaitot...

Kalendāra lapaspuses te reproducētas ne jau atsevišķu vēsturisko notikumu interpretācijai, bet gan kā stimulē un ierosme jaunām idejām un konkrētai darbībai.

G. Daija

L
Pu55b

K. Purina

Koku peepe

Tragikomedija trijos žėhlenos.

581.4
Ka 453

V. Kapeļkins un A. Florovs

Augu anatomijas un fizioloģijas kurss

vidusskolām

Ar 60 zīmējumiem tekstā

Latviski no A. Baloža

IZDEVIS K DŪNIS, CĒSIS UN VALMIERĀ

L
Sk 800

Škuju Trīdis
Zelta raktuvēs
Romans

Jaunās bikses

Joks 1 cēlienā

L o k a l i z ē j i s V.

Izdevis K. Dūnis, Cēsis - Valmierā

Vacu
88536

V. Voltera

Kāzu ceļojums

Trāģikomēdija 1 cēlienā

Tulkojis V.

Izdevis K. Dūnls, Cēsis-Valmierā

Aleksandra Linduļa

Dadzītis

Pasaka 3 cēlienos
bērnu teātrī

IZDEVIS K.DŪNIS, CĒSIS—VALMIERĀ

784
ZC 236

Ziemas svētku dziesmas

27-71
Lu794

Mārtiņa Lutera

Mazais katķisms

(atļauts lietot skolās)

Otrais izdevums

IZDEVIS K: DŪNIS CĒSIS, RĪGAS IELĀ 37

L
Do 620

H. DORBE

7#67

Laimona nelaime

Trīs cēlieņi skolēnu teātrim

Izdevis K. DŪNIS, Cēsis - Valmierā